

9

5.

3.

4.

4.

3.

GS 1042

Twenne aldeles nya och wästra

Den Föresta:

On

den sorgene Lasse och den swerfulla Sissa.

Din Fader och din Moder, &c.

Gjungez som:

Jag spelar och jag dansar, &c.

författad af

Lasse Bengtson,

Torpere i Knåstorp.

Den Andra:

En byggdens tårna sjutton år, ic.

Malmö, 1827.

Tryckt uti Berlingska Boktryckeriet.

1
'uorj þo þvul 'higði 'higði mē
: rore uo roj rohug mē
'higj avdovj vtrah þannu þo
'roar rohinnu vju mē
þon ar þo m, þo from; þo þo
2

3
: 'au avavaj vju uo
i qnag uju þg : vpuj qvavug þo :
: þo annu vpuj þo
'qnaþjaed þo qmþ þo þoþ qvæ
: uoþ þvav þo roþ uar
'vju qnquv þavvavd vju þo
: uoþ þo qvavvavd
'av uoþvav vavj þvavvav u
4

5
: vavvav uo

6
'higj avvav roj vavj mē
'þvavvav þvav 'þvavvav þvav
'mjuv uo i 'av þvavvav mē

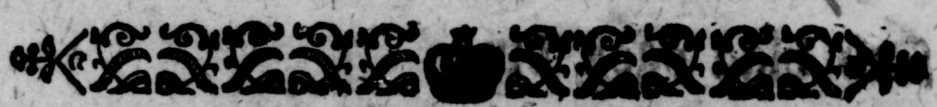
Jag rår ej för det, om det gör,
Att det mig ner i grafven för;
En älska, Ja älska,
Det är en farlig ting.

7.

O Gläcka! du vift tänker,
Jag aldrig får att se
Din like, men Gud skänker
Mig glädjen än kanske;
En Gläcka här uti vår Nord,
Är tusentals, och på vår jord;
Der finnes, Ja finnes,
Så många god, som du.

8.

Mitt mod skall ej nedfalla,
För dina kinder röd;
Jag glömmmer sorger alla,
Snart blifver jag väl död;
Då blefvo alla sorger slut,

Den Första:

1.

Din Fader och din Moder,
De mig så gerna såg
Hos sig och du så goder,
Var jemt uti min håg;
Men nu mer är allt tungt för mig;
Sen du och de ha ändrat sig,
För rikdom, För rikdom,
Som icke fanns hos mig.

2.

Ack! visste du min Steska,
Hur högt jag älskar dig;